

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventistikirkko - Numero kymmenen

Jeff Pippenger

2025-12-14

Numero kymmenen

Käsitlemme osaa Jesajan näystä, joka alkaa seitsemännessä luvussa ja jatkuu kahdennentoista luvun loppuun saakka. Teemme niin, sillä vuonna 1850 ”Herra ojensi kätensä toisen kerran kootakseen” jäännöskansansa. Asetamme paikoilleen vuosien 1844–1863 tienviitat. ”1850” ja toinen kokoaminen on yksi noista tienviitoista.

Kun Jesajan näky alkaa seitsemännen luvun ensimmäisessä jakeessa, jokainen myöhempi ilmaus, joka on samankaltainen kuin ”sinä päivänä”, on viittaus, joka on sijoitettava seitsemännen luvun vakiintuneeseen profeetalliseen asiayhteyteen. Avain näyn oikeaan jakamiseen on ymmärtää, että profetia toimii toiston ja laajentamisen periaatteiden mukaan, ja tämä sääntö on voimassa tässä näyssä.

Jesajan näyssä tunnistetut erilaiset profeetalliset totuudet, alkaen kuudennesta luvusta, on ymmärrettävä siitä näkökulmasta, että ”ennen kaikkea” Jesaja edustaa sielua, joka on voideltu 9/11:n kohdalla julistamaan, että myöhäissade on saapunut. Tässä pyhitetyssä asiayhteydessä Jesajan seitsemäs luku havainnollistaa juuri sitä pelkoa, jota profeetta edusti kuudennessa luvussa, kun hän esitti kysymyksen, ”kuinka kauan” hänen tulisi antaa 9/11:n sanomaa luopiokirkolle, jolla ”oli silmät mutta se kieltäytyi näkemästä ja korvat mutta se kieltäytyi kuulemasta”?

Näyssä jumalaton ja mieletön kuningas Aahas on sen laodikealaisen vertauskuva, joka ei ota vastaan myöhäissateen sanoman varoitusta sellaisena kuin vartijat sen esittävät kohdatessaan jumalattoman ja mielettömän Aahaan, jota Jesaja ja hänen poikansa edustavat.

9/11 sijoittui Danielin kirjan yhdennentoista luvun neljännenkymmenennen jakeen profeetalliseen historiaan; näin ollen, kun Jesaja sijoitetaan kohtaan 9/11 kuudennessa luvussa, hänet sijoitetaan profeetallisesti Daniel 11:n neljännenkymmenennen jakeen piiriin, mutta vielä merkittävämmiin hänet sijoitetaan ”neljännenkymmenennen jakeen kätkeytyyn historiaan”. Neljännenkymmenennen jakeen kätkeyty historia alkoi, kun jae täyttyi vuonna 1989 Neuvostoliiton romahduksen myötä. Vuodesta 1989 aina neljännenkymmenennen ensimmäisen jakeen sunnuntailakiin saakka ulottuu ”neljännenkymmenennen jakeen kätkeyty historia”, jonka Juudan sukukunnan Leijona avaa juuri tuossa samassa ”kätkeytyssä historiassa”. Se, mitä tämä osoittaa tarkastellessamme Jesajaa 9/11:n jälkeen elävän sateen sanansaattajan edustajana, on se, että yksi osa elävän sateen sanomaa, jota Jesaja julistaa, on — Daniel 11, jakeet 41–45.

Profeetallisesti 9/11:n kohdalla seisova Jesaja esittää kymmenennessä luvussa varoituksen siitä, että aivan seuraava tapahtuma on ”vääramielinen säädös”, joka on sunnuntailaki, ja jota edustaa Daniel 11:n jakeen 41 sisältö. Jesajan kuvaus myöhäissateen sanomasta sijoittuu jakeen 40

‘kätkeytyyn historiaan’, 9/11:n jälkeiseen aikaan. Jakeen 40 täytyminen vuonna 1989 sijoittaa Jesajan vuoden 1989 jälkeiseen aikaan, 9/11:n kohdalle, missä hänet voidellaan hiilellä alttarilta. Jesaja edustaa sanansaattajaa, jonka sanomaan sisältyvät Daniel 11:n kuusi viimeistä jaetta.

Jesaja toteaa suoraan, että hän ja hänen lapsensa ovat merkeiksi ja ihmeiksi. Seitsemännen luvun kolmannessa jakeessa Jesaja ja hänen poikansa ovat ylemmän altaan vesijohdon luona, valtatiellä, vanuttajan pellon kohdalla. Jesaja esittää myöhäissateen sanoman, jota hänet voideltiin julistamaan kuudennessa luvussa, ja hän seisoo kolmen myöhäissateen vertauskuvan äärellä sekä lapsensa Shearjashubin kanssa. Ylemmän altaan vesijohto on profeetallinen viittaus kahteen putkeen, jotka ovat täynnä kultaista öljyä ja jotka Sakarja yksilöi ja joista sisar White niin usein huomauttaa; ne osoittavat, että ylemmän altaan vesijohdosta tuleva sanoma on myöhäissateen sanoma.

Jesajan vesijohto liittyy Sakarjan kahteen putkeen, ja Ellen Whiten selitys yhdistää Sakarjan kymmeneen neitsyeen vertaukseen. Jesaja nöyryytetään tomuun kuudennessa luvussa, kun hän näkee Herran kirkkauden. Hän suostuu viemään sanoman, jota kolmas jae edustaa, sanomana, joka valaisee maan Jumalan kirkkaudella. Ja hänet puhdistetaan alttarilta otetulla hiilellä, minkä jälkeen hän seisoo lammella, jonka ylemmästä lammikosta tuleva vesi muodostaa. Kahdennessakymmenennessäkahdeksannessa luvussa Jesaja määrittelee myöhäissateen sanoman ilmauksella ”käsky käskyn päälle”, ja kolmannessa jakeessa ylempi lammikko edustaa useita profetian linjoja.

Jesaja, joka edustaa sielua hetkellä 9/11, seisoi siellä, minne kultainen öljy virtaa yläaltaasta, vain jos tuo sielu olisi pyytänyt hyvää tietä, joka johtaa Jeremian vanhalle polulle, joka on Jesajan ”valtatie (polku) vanuttajan pellolle”, missä Jeremian ”lepo” löytyy. Jesajan myöhäissateen sanoma ei perustu ainoastaan kymmenen neitsyen linjaan, Sakarjan kahden kultaisen putken linjaan ja Jeremian vanhan polun linjaan, vaan Jesaja seisoo myös ”vanuttajan pellolla”, missä liiton Sanansaattaja puhdistaa ja sulattaa Leevin pojat niin kuin hopeaa ja kultaa.

On hyvin helppo profeetallinen tehtävä tuoda muita linjoja seitsemännen luvun kolmanteen jakeeseen. Sakarjan öljy ja kymmenen neitsyttä liittyvät Jaakobin tikapuihin ja Ilmestyskirjan kahteen ensimmäiseen jakeeseen, sillä ne kaikki käsittelevät Jumalan ja ihmisen välistä viestintäprosessia. Jeremian vanhaan polkuun sisältyy ”vartija”, joka puhalttaa pasuunaan, mutta paha ja mieletön kuningas Ahas kieltäytyy kuulemasta sitä. Tuo pasuuna vetää kaikki profetian pasuunat sekä profeetalliset vartijat Jesajan ”valtatielle”, missä Jesaja ja hänen poikansa seisovat välittääkseen sanoman Laodikean johtajalle.

Jesaja ja hänen poikansa Shearjashub, jonka nimi merkitsee: ”jäännös palajaa”, seisovat yhdessä, ja he havainnollistavat 9/11 saapunutta myöhäissateen sanoman julistusta. He menevät kohtaamaan jumalattoman kuninkaan Aahaan, ja isänä ja poikana he edustavat alfan ja omegan symbolia, ”rivi rivin päälle” -metodologian ensisijaista sääntöä. ”Rivi rivin päälle” on se sääntö, jonka Millerin liike typologisesti esikuvasi ”päivä/vuosi”-periaatteessa.

11. elokuuta 1840 täyttyi Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun toisen vitsauksen islamia koskeva ennustus, ja milleriläinen ”päivä/vuosi”-periaate vahvistettiin, antaen siten voiman Millerin vuotta 1843 koskevalle ennustukselle, joka perustui päivä/vuosi-periaatteeseen. 11. syyskuuta 2001

täyttyi Ilmestyskirjan yhdeksännen, kymmenennen ja yhdennentoista luvun kolmannen vitsauksen islamia koskeva ennustus, ja alfan (11.8.1840) ja omegan (9/11) periaate vahvistettiin, kun Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun väkevä enkeli astui alas suurten New Yorkin rakennusten sortuessa—juuri niin kuin Ilmestyskirjan kymmenennen luvun väkevä enkeli oli astunut alas 11. elokuuta 1840, kun täyttyi alfa, joka oli omegan esikuva.

Jesaja ja hänen poikansa eivät ainoastaan edusta ”rivi rivin päälle” -periaatteen ensisijaista periaatetta, vaan he edustavat myös Elian sanomaa, joka edustaa sanomaa, jota kuvataan isän ja hänen lastensa välisellä suhteella. Elian sanoma, jota julistetaan juuri ennen Herran suurta ja peljättävää päivää, yksilöi sanoman, joka saapuu juuri ennen kuin Jumalan toimeenpaneva tuomio alkaa. Jumalan toimeenpanevat tuomiot edustavat ajanjaksoa, joka on ”Herran suuri ja peljättävä päivä”. Tuo ajanjakso alkaa sunnuntailaista ja jatkuu aina seitsemään viimeiseen vitsaukseen asti. Ajanjakso alkaa sunnuntailaista ja päättyy seitsemään viimeiseen vitsaukseen. Elian sanoma perustuu sen vuoksi alfan ja omegan periaatteelle yhdistyneenä varoitukseen koetusajan päättymisen lähestymisestä. Elian sanomaan liittyvät myös ne erilaiset profeetalliset linjat, jotka perustuvat Eliaan, sillä Elia edusti Jeesuksen mukaan Johannes Kastajaa, ja sekä Elia että Johannes edustivat sisar Whiten mukaan William Milleriä, ja yhdessä Elia ja Johannes Kastaja edustavat sekä niitä sataa neljääkymmentäneljää tuhatta (Elia) että Ilmestyskirjan seitsemän suurta joukkoa (Johannes).

Jesaja ja hänen poikansa seisovat vanhoilla poluilla, jotka ovat perustukset, ja he vastaanottavat kultaista öljyä, sillä he ovat viisaita neitsyitä, jotka käyvät läpi vanukkaan puhdistusprosessin, joka täyttyi 22. lokakuuta 1844 ja esikuvasi sunnuntailakia. Jesaja ja jäännös, joka palaa, (sillä sitä hänen poikansa nimen Shearjashub merkitys on), edustavat sitä jäännöstä, joka ”palaa” vanhoille poluille 9/11. Isän ja jäännöksen välinen suhde, joka on myös alfa- ja oomega-suhde, joka on myös Elian ”isien ja lasten sydämet” -suhde, osoittaa, että Isä Miller ja hänen suhteensa ensimmäisen enkelin jäännösluokkaan olivat Filadelfian alfa-liike. Alfa-liikkeessä Isä Miller tunnustettiin Eliaksi ja Johannes Kastajaksi, jonka Jeesus tunnisti sanansaattajaksi, joka valmisti tien liiton Sanansaattajalle. Kaikki nämä profeetalliset täyttymykset ensimmäisen ja toisen enkelin alfa-historiassa toistuvat kolmannen enkelin oomegan historiassa.

Jesajan näyn vertauskuvassa on muitakin tärkeämpiä tosiasioita, mutta tässä yhteydessä toteamme yksinkertaisesti, että Jesaja yksilöi nimenomaisesti ne erilaiset totuudet, jotka muodostavat syyskuun 11. päivän myöhäissateen sanoman ytimen. Kaikki nämä linjat, joista olemme juuri puhuneet, ja tietenkin monet muutkin, sisältyvät seitsemännen luvun kolmanteen jakeeseen.

Kahdeksannessa jakeessa profeetallinen totuus voimistuu, kun se osoittaa avaimen, joka avaa ”neljännenkymmenennen jakeen kätketyn historian”, ja hämmästyttävää kyllä, tuo avain osoitetaan juuri samassa jakeessa, johon molempien 2520 vuoden aikaprofetioiden alku on merkitty.

Sillä Aramin pää on Damaskos, ja Damaskoksen pää on Resin; ja kuudenkymmenenviiden vuoden kuluessa Efraim murskataan, niin ettei se enää ole kansa. Ja Efraimin pää on Samaria, ja Samarian pää on Remaljan poika.

Ellette usko, ette totisesti kestä. Jesaja 7:8, 9.

Jesajan havainnollistus myöhäissateen sanomasta sisältää Mooseksen ”seitsemän kertaa”, sillä kahdeksannen jakeen kuudenkymmenenviiden vuoden profetia osoittaa lähtökohdan sekä Israelin pohjoisen että eteläisen valtakunnan 2520 vuoden hajottamiselle. Juuri samassa jakeessa on avain, joka avaa Danielin kirjan yhdeksätoista lukua, neljättäkymmenettä jaetta koskevan kolmen profeettallisen linjan — Neuvostoliiton romahtamisen vuonna 1989 — yhdessä Daniel 11:10:n sekä Jesaja 8:8:n kanssa. Näiden kolmen linjan avulla (Jes. 8:8, Dan. 11:10, 40) avain ovat kahdeksannen ja yhdeksannen jakeen ”pää”. Kun ”päiden” avainta sovelletaan noihin kolmeen rinnakkaiseen jakeeseen, avautuu ovi Ukrainan sodan historiaan ja pian tulevaan kolmanteen maailmansotaan. Kun tuo profeettallinen ovi avataan, Daniel 11:11–16 nähdään silloin Daniel 11:40:n rinnakkaishistoriana vuoden 1989 jälkeisen Neuvostoliiton romahtamisen jälkeen. ”Neljännenkymmenennen jakeen kätketyn historian” avaaminen on totuus, joka on yksi niistä harvoista valikoiduista totuuksista, joiden sanotaan tulevan sinetistä päästetyiksi yhteydessä Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sinetin avaamiseen juuri ennen kuin koetusaika päättyy.

Jesajan kahdeksannen luvun ensimmäinen jae alkaa sanalla ”Lisäksi”, mikä osoittaa, että kahdeksas luku tulee seitsemännen luvun päälle. Sen lisäksi, että ensimmäinen sana on ”lisäksi”, kahdeksannen luvun kolmas jae liittyy yhteen seitsemännen luvun kolmannen jakeen kanssa toisena todistajana siitä, että näitä kahta lukua tulee soveltaa rivi riviltä. Molemmat kolmannet jakeet mainitsevat yhden Jesajan pojista, joiden nimet kumpikin puhuvat kertomuksen sisältämästä profeettallisesta sanomasta. Shearjashub merkitsee ”jäännös on palajava”, ja Mahershalalhashbaz merkitsee ”nopea saaliille”. Ensin mainitaan Shearjashub, sitten Mahershalalhashbaz (joka on Raamatun pisin nimi). Alfa, jota ”1” edustaa, on pienempi, ja tässä tapauksessa se jopa yksilöidään ”jäännökseksi”, ja oomega, jota ”22” edustaa, on suurempi, ja sitä edustaa Raamatun suurin nimi samalla kun se symboloi sunnuntailain nopeita liikkeitä.

Alfa-jäännös, jota Shearjashub edustaa, on isänsä Jesajan kanssa jakeessa kolme. Yhdessä he ovat alfa ja oomega, ja he seisovat paikassa, joka muodostuu kolmesta erillisestä viittauksesta myöhäissateeseen.

Silloin Herra sanoi Jesajalle: Mene nyt Aahasta vastaan, sinä ja poikasi Sear-Jaasub, yläaltaan vesijohdon päähän, vanuttajan kedon valtatie varrelle. Jesaja 7:3.

Jesaja on sadan neljäntäkymmenen tuhannen vertauskuva, ja edustaessaan 9/11:n kutsua Jesaja edustaa myös heinäkuun 2023 kutsua. 9/11:n yhteydessä Jesaja on laodikealainen, jota edustaa Jaakob, syrjäyttäjä, joka oli ottava Eesaun esikoisioikeuden, samalla kun adventismi syljetään ulos Herran suusta; ja vuonna 2023 Jesaja edustaa Israelia, voittajaa. Jesaja edustaa sellaista, joka esitti Jumalan sanomaa, mutta herää siihen tosiasiaan, että hän on laodikealainen, ja jonka sitten hiili puhdistaa filadelfialaiseksi.

”Jesajalla oli ihmeellinen näky Jumalan kirkkaudesta. Hän näki Jumalan voiman ilmestymisen, ja katseltuaan Hänen majesteettisuuttaan hänelle tuli sanoma, että hänen oli mentävä suorittamaan tietty työ. Hän tunsi itsensä kokonaan arvottomaksi siihen työhön. Mikä sai hänet pitämään itseään arvottomana? Pitikö hän itseään arvottomana ennen kuin hän sai nähdä Jumalan kirkkauden?—Ei; hän kuvitteli olevansa vanhurskaassa tilassa Jumalan edessä; mutta kun Herran Sebaotin kirkkaus paljastettiin hänelle, kun hän katseli Jumalan sanoin

kuvaamatonta majesteettisuutta, hän sanoi: 'Voi minua, minä hukun, sillä minä olen mies, jolla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin.' Silloin yksi serafeista lensi minun luokseni, kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta, ja hän kosketti sillä minun suutani ja sanoi: Katso, tämä on koskenut sinun huuliasi; niin on sinun syyllisyytesi poistettu ja syntisi sovitettu.' Tämä on se työ, joka meidän yksilöinä on tarpeen saada tehdyksi meille. Me tahdomme, että elävä hiili alttarilta asetetaan huulillemme. Me tahdomme kuulla lausutun sanan: 'Sinun syyllisyytesi on poistettu ja syntisi sovitettu'" Review and Herald, 4. kesäkuuta 1889.

Kuinka kauan Jesajan kuudennessa luvussa on 9/11:n vertauskuva sunnuntailaista saakka, ja kuudes luku on 9/11:n esitys. Luvut seitsemästä yhdeksään esittävät sanoman, jonka Jesaja antoi Juudan luopuneelle johdolle, sekä kuvauksen siitä, mitä tapahtuu sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana, kun Efraimin juomarit kompastelevat. Samassa näyssä Jesaja kirjoittaa muistiin:

Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut, olemme merkkeinä ja ihmeinä Israelissa Herralta Sebaotilta, joka asuu Siionin vuorella. Jesaja 8:18.

Jesaja ja hänen lapsensa ovat merkkejä luvuista seitsemän–yhdeksän löytyvien arvoitusten keskellä. Luvut seitsemän–yhdeksän muodostavat koko näyn viitepisteen jokaisen ilmauksen ”sinä päivänä” tai ”siihen aikaan” osalta. Jae kahdeksantoista osoittaa, että Jesaja ja hänen poikansa ovat merkkejä, ja jaetta kahdeksantoista ympäröivät jakeet määrittävät sen ajanjakson, jolloin nämä merkit on tunnistettava.

Ja monet heidän joukostaan kompastuvat, kaatuvat ja murskautuvat, joutuvat paulaan ja tulevat vangituiksi. Sido todistus kokoon, sinetöi laki minun opetuslasteni keskuudessa. Ja minä odotan Herraa, joka kätkee kasvonsa Jaakobin huoneelta, ja minä panen toivoni häneen.

Katso, minä ja ne lapset, jotka Herra on minulle antanut, olemme merkkeinä ja ihmeinä Israelissa Herralta Sebaotilta, joka asuu Siionin vuorella. Jesaja 8:15–18.

Ne, jotka ”odottavat Herraa”, ovat Jesajan ja hänen kahden poikansa edustamia. He ovat niitä, joilta Herra oli kätkenyt ”kasvonsa”, mikä on ominaisuus, joka ilmenee niissä, jotka heinäkuun 2023 jälkeisenä aikana heräävät Leviticus kaksikymmentäkuusi -rukouksen vaatimuksiin. He heräävät siihen tosiasiaan, että heidän tunnustuksensa täytyy sisältää se, että Herra oli vaeltanut heitä vastaan, toisin sanoen että hän oli kätkenyt kasvonsa heiltä.

”Todistuksen sitominen, lain sinetöiminen” on niiden sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimistä, jotka asetetaan vastakohtaksi ”monille”. ”Monet” ovat kutsuttuja, mutta harvat valittuja. Monet asetetaan vastakohtaksi Jesajalle ja hänen kahdelle pojalleen, joita edustavat harvat. ”Monet” ovat ne viisi tyhmää neitsyttä, ja tästä syystä heille tapahtuu viisi asiaa: he ”kompastuvat, ja kaatuvat, ja murskautuvat, ja joutuvat paulaan, ja tulevat vangituiksi”. He kompastuvat, koska ovat hylänneet myöhäissateen sanoman.

Sillä änkyttävin huulin ja vieraalla kielellä hän puhuu tälle kansalle. Hänelle, joka sanoi: Tässä on lepo, antakaa väsyneen levätä; ja tässä on virvoitus; mutta he eivät tahtoneet kuulla. Niin Herran sana oli heille käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, sääntö säännön päälle, sääntö säännön päälle, vähän tänne, vähän tuonne, jotta he menisivät ja kaatuisivat selälleen ja murskautuisivat ja joutuisivat paulaan ja tulisivat vangituiksi. Jesaja 28:11–13.

Kahdeksannen luvun sinetöimisen aikana Jesaja kuvaa jumalattomien lankeemuksen, jota Aahas edustaa esikuvallisesti, ja hän tunnistaa saman ryhmän kahdennenkymmenennen kahdeksannen luvun jakeessa kolmetoista. Syy siihen, että he ”lankeavat”, on se, että he hylkäävät myöhäissateen sanoman, joka oli heille ”käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, sääntö säännön päälle, sääntö säännön päälle” ja jonka esittivät ne, joita kuvataan änkyttävin huulin puhuviksi. Helluntaina nurisevat juutalaiset syyttivät opetuslapsia juopumuksesta, sillä he eivät voineet ymmärtää sanomaa. Heidän mielestään sitä esitettiin änkyttävin huulin.

Seitsemännen luvun kolmannessa jakeessa Jesaja on profeetallinen alfa pojalleen Sear-Jasubille, joka puolestaan on omega suhteessa isäänsä, mutta myös alfa suhteessa veljeensä. Alfa ja Omegan edustajina he seisovat siinä, missä taivaallisen pyhäkön kaksi kultaista putkea muodostavat lammikon, aivan Jeremian vanhan polun valtatiellä siinä kedolla, missä pellava vaihdetaan tahroista puhtaanvalkeaksi, kun liiton Sanansaattaja puhdistaa Leevin pojat sekä Jesajan ja Sear-Jasubin. Kerran siellä hän esittää jumalattomalle ja mielettömälle kuningas Aahakselle Mooseksen vanhan polun sanoman 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennenkuudennen luvun ”seitsemästä ajasta”, joka samassa jakeessa vahvistaa, että ”pää” on kuningas tai kuninkaan valtakunta tai valtakunnan pääkaupunki.

Tuo avain avaa Jumalan sanan valon siten, että vuonna 2014 alkanut Ukrainan sota voidaan nähdä Raamatun profetian aiheena, joka esitetään tapahtuvaksi sadan neljänsikymmenen tuhannen sinetöimisen aikana sekä Yhdysvaltojen kolmen viimeisen presidentin historian yhteydessä. Myöhäissateen sanoma esitetään Jesajan luvuissa kymmenen ja yksitoista, ja se kuvaa Danielin yhdentoista luvun kuuden viimeisen jakeen sisäistä ja ulkoista historiaa. Ensimmäistä jaetta, jaetta neljäksikymmentä, havainnollistaa Jesaja luvuissa kuusi–yhdeksän, ja sitten luvuissa kymmenen ja yksitoista esitetään sen sanoman sisäinen ja ulkoinen historia, joka avattiin vuonna 1989. Näyssä esitetään myöhäissateen sanoman jokainen keskeinen elementti.

Kymmenennen luvun viimeiset jakeet osoittavat saman profeetallisen historian, jota yhdennentoista luvun viimeiset jakeet esittävät. Kymmenes luku on ulkoinen ja yhdestoista sisäinen. Ilmestyskirjassa seitsemän seurakuntaa ovat sisäinen ja sinetit ulkoinen. Kymmenennen luvun loppujakeissa paavillinen valta pudistaa kättään Jerusalemiä vastaan rinnakkaiskohdassa siihen, että paavillinen valta tulee loppuunsa eikä sillä ole auttajaa Danielin yhdentoista luvun jakeessa neljäksikymmentäviisi.

Vielä hän sinä päivänä pysähtyy Nobiin; hän heristää kättänsä Siionin tyttären vuorta, Jerusalemin kukkulaa vastaan. Katso, Herra, Herra Sebaot, karsii oksat kauhistavalla voimalla; ja korkeat, ylväsvarret hakataan maahan, ja ylpeät nöyryytetään. Ja hän kaataa metsän tiheiköt raudalla, ja Libanon kaatuu mahtavan käsissä. Jesaja 10:32–34.

Kymmenennen luvun loppu on ihmisen koetusajan päättyminen, ja siihen myös Danielin kirjan yhdenentoista luvun loppu päättyy.

Ja hän pystyttää palatsinsa teltat merien välille ihanaan pyhään vuoreen; mutta hän tulee loppuunsa, eikä ole auttajaa hänelle. Ja siihen aikaan nousee Miikael, se suuri ruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana; ja tulee ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kun kansoja on ollut, aina siihen samaan aikaan asti; ja siihen aikaan sinun kansasi pelastetaan, jokainen, joka havaitaan kirjaan kirjoitetuksi. Daniel 11:45, 12:1.

Kymmenes luku alkaa jakeessa yksi ”väärämielisellä säädöksellä”, jonka sisar White tunnistaa sunnuntailaiksi.

Voi niitä, jotka säättävät vääriä säädöksiä ja kirjoittavat sortavia määräyksiä, jotka he ovat määränneet. Jesaja 10:1.

Kymmenes luku alkaa sunnuntailaista, joka vastaa Danielin kirjan yhdenentoista luvun jaetta neljäkymmentäyksi, ja päättyy rinnakkaisuuteen Mikaelin nousemisesta seisomaan Danielin kirjan yhdenentoista luvun jakeen neljäkymmentäviisi historiassa.

”Epäjumalallinen sapatti on pystytetty, niin kuin kultainen kuvapatsas pystytettiin Duuran lakeudelle. Ja niin kuin Nebukadnessar, Babylonin kuningas, antoi käskyn, että kaikki, jotka eivät kumartuisi ja palvoisi tätä kuvaa, oli surmattava, samoin annetaan julistus, että kaikkia, jotka eivät kunnioita sunnuntailaitosta, rangaistaan vankeudella ja kuolemalla. Näin Herran sapatti tallataan jalkoihin. Mutta Herra on julistanut: ’Voi niitä, jotka säättävät vääriä säädöksiä ja kirjoittavat rasittavia määräyksiä, jotka ovat säättäneet’ [Isaiah 10:1]. [Zephaniah 1:14–18; 2:1–3, quoted.]” Manuscript Releases, volume 14, 91.

Ilmestyskirjan yhdentoista luvun ”suuressa maanjäristyksessä”, joka jakeessa kolmetoista edustaa sunnuntailakia, on kolme islamin symbolia yhteydessä siihen ”maanjäristykseen”, joka ravistelee Ilmestyskirjan kolmannentoista luvun maapetoa silloin, kun se puhuu lohikäärmeen tavoin. Jesajan kymmenennessä luvussa sunnuntailaki esitetään ”vääränä säädöksenä”, jonka ylle on lausuttu ”voi”. Ilmestyskirjan yhdentoista luvun jakeen kolmestatoista aina jakeeseen kahdeksantoista ulottuvassa ”suuressa maanjäristyksessä” kolmannen voihuudon islam samastetaan neljään islamin symboliin ja siihen iskuun, jonka se kohdistaa Yhdysvaltoihin sunnuntailain aikana; ”Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys”, ja ”toinen voi on mennyt; katso, kolmas voi tulee pian. Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan” ”ja kansakunnat vihastuivat.”

Kymmenes luku kuvaa paavillista valtaa Danielin yhdestoista luvun jakeesta neljäkymmentäyksi aina jakeeseen neljäkymmentäviisi saakka, jolloin paavius tulee loppuunsa. Jae neljäkymmentä ei kuulu kymmenennen luvun kertomukseen, sillä Jesaja havainnollistaa jakeen neljäkymmentä ”kätettyä historiaa”, kun myöhäissateen sanoma esitetään luopiokirkolle, jota Aahas edustaa. Yhdentoista luvun päätös osoittaa vapautuksen paavillisesta vallasta samassa historiassa.

Ja Herra on perinjuurin hävittävä Egyptin meren lahden; ja väkevällä tuulellaan hän on heristävä kätensä virran yli ja lyövä sen seitsemäksi puroksi ja antava ihmisten kulkea yli kuivin jaloin. Ja valtatie on oleva hänen kansansa jäännökselle, joka jää jäljelle Assyriasta, niin

kuin oli Israelille sinä päivänä, jona se tuli ylös Egyptin maasta. Jesaja 11:15, 16.

Jesajan kirjan kymmenes luku on saman historian ulkoinen puoli, ja yhdestoista luku on sen sisäinen puoli. Ulkoisen ja sisäisen rinnakkaisuutta esiintyy runsaasti Jumalan Sanassa, ja nämä kaksi rinnakkaista lukua edustavat Jesajan kuvaamana kolmannen enkelin varoitusta. Kolmannen enkelin varoitus on inspiraation kautta esitetty tiivistetysti monin tavoin, mutta erittäin hyödyllinen jäsennys kolmannen enkelin varoituksesta on se, että se kuvaa koetusajan päättymiseen liittyviä tapahtumia ja korostaa myös henkilökohtaisen valmistautumisen välttämättömyyttä. Jesajan kymmenes luku käsittelee tapahtumia, ja yhdestoista luku valmistautumista.

“Koetusajan päättymiseen ja ahdistuksen aikaa varten tapahtuvaan valmistautumistyöhön liittyvät tapahtumat esitetään selvästi. Mutta suuret ihmisjoukot eivät ymmärrä näitä tärkeitä totuuksia sen enempää kuin jos niitä ei olisi koskaan ilmoitettu. Saatana tarkkailee ottaakseen pois jokaisen vaikutelman, joka tekisi heidät viisaiksi pelastukseen, ja ahdistuksen aika kohtaa heidät valmistautumattomina.

”Kun Jumala lähettää ihmisille niin tärkeitä varoituksia, että ne esitetään pyhien enkelien julistamiksi, jotka lentävät taivaan keskitaivaalla, Hän vaatii jokaista järjellisillä kyvyillä varustettua ihmistä ottamaan sanomasta vaarin. Ne pelottavat tuomiot, jotka on julistettu pedon ja sen kuvan palvomista vastaan (Ilmestys 14:9–11), johtakoot kaikki ahkeraan profetioiden tutkimiseen, jotta he saisivat tietää, mikä pedon merkki on ja kuinka heidän on vältettävä sen vastaanottaminen. Mutta kansanjoukot kääntävät korvansa pois totuuden kuulemisesta ja kääntyvät taruihin. Apostoli Paavali julisti katsoessaan viimeisiin päiviin: ”Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia.” 2. Timoteukselle 4:3. Tuo aika on tullut täydellisesti. Monet eivät tahdo Raamatun totuutta, koska se häiritsee syntisen, maailmaa rakastavan sydämen haluja; ja Saatana tarjoaa ne eksytykset, joita he rakastavat.

Mutta Jumalalla on oleva kansa maan päällä pitämässä yllä Raamattua, ja ainoastaan Raamattua, kaiken opin mittapuuna ja kaikkien uskonpuhdistusten perustana. Oppineiden miesten mielipiteitä, tieteen päätelmiä, kirkolliskokousten tunnustuksia tai päätöksiä, yhtä lukuisia ja keskenään ristiriitaisia kuin ne kirkot, joita ne edustavat, enemmistön ääntä — ei mitään näistä eikä niitä kaikkia tule pitää todisteena minkään uskonnollisen uskonkohdan puolesta tai sitä vastaan. Ennen kuin hyväksymme minkään opin tai käskyn, meidän tulee vaatia sen tueksi selkeä ”Näin sanoo Herra”.

”Saatana pyrkii lakkaamatta kiinnittämään huomion Jumalan sijasta ihmiseen. Hän johtaa kansaa katsomaan piispoihin, pastoreihin ja teologian professoreihin oppinaan sen sijaan, että he tutkisivat Raamattua oppiakseen itse velvollisuutensa. Sitten hallitsemalla näiden johtajien mieltä hän voi vaikuttaa kansanjoukkoihin tahtonsa mukaisesti.” Suuri taistelu, 594, 595.

Jatkamme tätä tutkielmaa seuraavassa artikkelissa.